

WSPÓLNOTA IARY

W NUMERZE:

- Wydarzenia z naszej Misji
- Wakacyjne wyjazdy.
- Relacje z pielgrzymek.
- Zakończenie roku szkolnego.

ROK XL

Hamburg 2017

nr 3/411

**“Ty otwierasz swą rękę
i karmisz do syta
wszystko, co żyje.”**

Ps 144, 16

Pismo religijno-społeczne Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu

- 3 Wiara.
- 5 Klerycki zespół Cis w Hamburgu.
- 6 Zakończenie roku szkolnego.
- 7 Piesza pielgrzymka na Jasną Górę.
- 9 Pielgrzymowaliśmy do Hanoweru.
- 10 78. rocznica wybuchu II wojny światowej.
- 11 Nowy rok formacyjny Domowego Kościoła.
- 13 O. Adam Szustak w naszej Misji.
- 14 Ślubowanie pierwszoklasistów.
- 15 Wakacje dla dzieci w Poznaniu.
- 16 Wakacyjny wyjazd do Zakopanego.
- 18 Pielgrzymka do Fatimy.
- 19 Byliśmy w Schönstatt.
- 22 Kalendarium naszej Misji.
- 24 100. lecie Rycerstwa Niepokalanej.
- 27 Po co zamawiać wypominki?

Wydawca:

Polska Misja Katolicka w Hamburgu,
Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg,
e-mail: biuro@pmk-hamburg.de
www.pmk-hamburg.de

Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron,
 ks. Robert Kierbic, dr Henryk Koszałka,
 s. Marta Krzych, Marlena Mallek, s. Janina
 Słoma, ks. Robert Elak.
 Redakcja zastrzega sobie prawo skracania
 przesyłanych tekstów.

Skład, łamanie tekstu i projekt graficzny:
ks. Tomasz Szczesniak (szczesniak@chojnice24.pl)

<https://www.facebook.com/polskamisjahamburg>

Drodzy Paraftanie Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu!

Początek listopada to czas szczególny. Czas, który mówi nam bardzo wiele o przemijaniu, ale także o naszym podstawowym powołaniu: powołaniu do świętości. Właśnie w tym czasie uświadamiamy sobie, że jesteśmy częścią Kościoła - wspólnoty, która wykracza poza doczesność. Mamy bowiem Kościół pielgrzymujący na ziemi, Kościół triumfujący - w niebie oraz Kościół cierpiący - w czyśćcu.

Pan Bóg pragnie nieustannie "karmić" nas swoimi łaskami i darami na drodze do świętości, która jest naszym ostatecznym powołaniem. Ilekroć pochylamy się na modlitwie, ilekroć przyjmujemy sakramenty, ilekroć wykonujemy jakiś akt strzelisty - tylekroć Pan otwiera swoją rękę i karmi naszą duszę do syta licznymi łaskami i darami.

A świętość to kolejne słowo, dziś zepchnięte trochę na margines życia. Jak reaguje na nie współczesny człowiek? Uśmiecha się lekko, kręci głową i mówi: „Dziękuję, to nie dla mnie. To przecież takie nieżyłowe”. Dziś liczy się przede wszystkim sukces i efektywność w działaniu, a to nie zawsze da się osiągnąć uczciwymi sposobami. Wielu z nas sądzi, że człowiek święty to taki, który za życia czyni cuda: chodzi po wodzie, uzdrawia, zna ludzkie myśli... i tak dalej. Ręce przez cały czas złożone, nad głową złota aureola...

Nie dziwi więc dawne postępowanie papieża Jana Pawła II, który przez lata swego pontyfikatu ogłosił świętymi i błogosławionymi więcej ludzi, niż wszyscy jego dotychczasowi poprzednicy. Po co? Po to, byśmy zobaczyli, że byli to ludzie dokładnie tacy, jak my: z krwi i kości, wątpliwy, upadający, błądzący. I właśnie takich „zwykłych świętych” stawia dziś przed nasze oczy Kościół. I my tej świętości się nie bójmy!

ks. kan. Jacek Bystron

WIARA

leż to już razy, czy to podczas Mszy świętej, czy w czasie codziennej modlitwy, wypowiadaliśmy słowa „Credo”? Oczywiście im jesteśmy starsi, tym więcej „na koncie” mamy owej modlitwy, która jest zdecydowanie czymś więcej, niż tylko modlitwą.

Credo dla wierzącego jest niczym konstytucja dla państwa, ustawa zasadnicza, która nadaje główny rys i kierunek pozostałym ustawom. Stąd też tak bardzo ważne jest, aby każde słowo Credo wypowiadać w sposób świadomy, a nie tylko automatyczny, bo tak za młodu nas nauczono. Credo, czyli wyznanie wiary, wymaga od nas zaangażowania rozumu i woli. To jest moja wiara w pigułce, moglibyśmy powiedzieć. Każde słowo coś znaczy i niesie za sobą konieczność przyjęcia konkretnej życiowej postawy. I tak,

gdy wymawiamy słowa: „wierzę w świętych obcowanie” dajemy świadectwo swojej wiary w świat niewidzialny, pozaziemski. Mówimy o duchowej łączności z tymi, którzy nas poprzedzili w drodze do wieczności. Mówimy o nadziei, która w nas jest, a która pozwala nam ze spokojem uczestniczyć w każdej uroczystości pogrzebowej, zamiast popadać w rozpacz po stracie kogoś bliskiego. Choć każdemu takiemu doświadczeniu towarzyszy niewątpliwie smutek, to jednak nie załamujemy się, bo wierzymy w świętych obcowanie, czyli w to, że choć na sposób ziemski (fizyczny, namacalny) już się nie spotkamy, to jednak istnieje między nami więź duchowa, której gwarantem jest sam Bóg.

Należy rozróżnić smutek i rozpacz. Gdy popatrzymy na żałobników, niejednokrotnie można wyczytać z ich twarzy

stan, w którym się znajdują. Czy są smutni, czy bliscy rozpaczy, czy wręcz zrozpaczeni. Człowiek smutny ma świadomość tego, że już nie będzie mógł wtulić się w ramiona bliskiej mu osoby, nie będzie mógł porozmawiać, czy popatrzeć sobie w oczy, stąd jego smutek. Ale w głębi serca zachowuje spokój, bo wierzy w duchową łączność, jak i w to, że przyjdzie jeszcze czas ponownego spotkania. To tak, jak wyjeżdżamy w daleką drogę i żegnamy się z rodziną. Są to smutne chwile, ale nikt z tego powodu nie wpada w rozpacz, bo wie, że za jakiś czas znowu się spotkamy. Rozpacz dopada tych, których wiara jest wątła, albo nie mają jej wcale. Dopuszczają do siebie myśli, że śmierć jest pełnym końcem. Takie osoby są niespokojne, nerwowe, nie mogą znaleźć sobie miejsca, mają huśtawki nastrojów. A wszystko dlatego, że brakuje im wiary, że nawet jeżeli wypowiadają słowa Credo, to tak naprawdę w nie nie wierzą, lub nie zdają sobie sprawy z tego, co mówią ich usta.

Listopad już tradycyjnie jest czasem zadumy nad przemijalnością życia i tym, co następuje u jego kresu. Niewątpliwie związane jest to z uroczystością Wszystkich Świętych i Dniem Zadusznym. Ale niejako sama przyroda wysyła nam także znaki, że w ziemskim wymiarze nic nie trwa wiecznie, i że po wiośnie i lecie przychodzi czas na jesień, która ostatecznie przemienia się w zimę. Czy powinniśmy się obawiać takich myśli? Bynajmniej! Śmierć jest nieodzownym towarzyszem ludzkiej egzystencji. Stąd też nie powinniśmy bać się o niej myśleć i mówić. Niemniej jednak zawsze w kontekście naszej wiary w to, że śmierć nie jest końcem, ale tak naprawdę początkiem WSZYSTKIEGO...

ks. Robert Elak

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

„Jest to myśl święta i zbawienna modlić się za umarłych, aby zostali uwolnieni od grzechu”.
(2 Mch 12,43-45)

Z racji Wszystkich Świętych zapraszamy do wspólnej modlitwy:

- w środę **1 listopada** msze św. w kościele św. Józefa o godz. **10.30 i 18.30** oraz w kościele św. Eryka o godz. **19.30**, natomiast o godz. 16.00 nabożeństwo za zmarłych i pomordowanych przy grobach na terenie byłego obozu KZ Neuengamme
- w sobotę **4 listopada o godz. 14.00** msza św. na cmentarzu Ohlsdorf, kaplica 13, a po niej procesja.

KLERYCKI ZESPÓŁ CIS W HAMBURGU

W dniach 7-9 lipca 2017 roku gościliśmy w naszej Misji klerycki zespół instrumentalno-wokalny "Cis" z Wyższego Seminarium Duchownego z Pelplina.

Przybyli do nas klerycy na czele z ks. dr. Arkadiuszem Drzycimskim - prefektem studiów, brali udział w zakończeniu roku szkolnego w naszej Szkole Sobotniej, a w czasie niedzielnych mszy świętych mieliśmy okazję usłyszeć piękne Słowo Boże wygłoszone przez Ks. Prefekta oraz usłyszeć utwory wykonywane przez klerycki zespół. Pobyt w Hamburgu był dla naszych gości niezwykle ciekawym doświadczeniem pracy duszpasterskiej

pośród Polonii zamieszkującej tutejsze miasto.

Mamy nadzieję, że dla naszych Parafian było to także ciekawe doświadczenie poznania alumnów studiujących w Seminarium, którzy z zapałem prezentowali swoje muzyczne talenty niejednokrotnie nagradzane brawami po zakończonych mszach świętych.

Cieszymy się z wizyty pelplińskich gości, przepełnieni jednocześnie radością z faktu, że na II roku studiów w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie jest kleryk pochodzący z naszej Misji - Marek Grochocki.

Więcej informacji o Seminarium Duchownym w Pelplinie
można znaleźć na stronie:
www.wsd.pelplin.pl

ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO

Słowa piosenki zespołu *Dżem* "W życiu piękne są tylko chwile..." wspaniale oddają charakter uroczystości zakończenia roku szkolnego 2016/2017 w Szkole Sobotniej przy Misji Katolickiej w Hamburgu, które odbyło się w sobotę, 8 lipca. Pomimo trudności związanych ze szczytem G-20, tłumnie przybyliśmy na uroczystość. Zakończenie roku szkolnego to dla wszystkich czas podziękowań, podsumowań i pożegnań klas ósmych.

Uroczystość rozpoczęła msza święta w auli szkoły St. Ansgar-Schule, o godz. 10.00, celebrowana przez naszych księży. Atmosfera była bardzo podniosła, ponieważ swoją obecnością i krótkim przemówieniem zaszczycił nas sam pan Konsul Adam Borkowski.

Po zakończeniu mszy świętej nastąpiło pożegnanie ostatniej klasy naszej szkoły.

Uczniowie przedstawili krótki program pożegnania i podziękowali nauczycielom za ich trud i cierpliwość. Uczniowie otrzymali świadectwa razem z pamiątkową książką. Dzieci, które uczestniczyły w zajęciach plastycznie – technicznych otrzymały dyplomy od prowadzącej pani S. Paduch. Na koniec Ksiądz Proboszcz podziękował paniom z Komitetu Rodzicielskiego, a także życzył wszystkim udanych i bezpiecznych wakacji. Całość uroczystości uświetniał nam zespół klerycki "Cis" z Pelplina, który porwał wszystkich obecnych do śpiewania. Po oficjalnej akademii wszyscy wraz ze swoimi wychowawcami udali się do klas, gdzie zasłużenie otrzymali świadectwa szkolne.

*"Niech żyją wakacje, niech żyje pole i las.
I niebo, i słońce, wolny, swobodny czas..."*

Natasza Jastrzębska

PIESZA PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

Dnia 2 sierpnia 2017 r. wyruszyła ze Świecia nad Wisłą 26. Piesza Pielgrzymka Diecezji Pelplińskiej na Jasną Górę.

Nasza dziesięcioosobowa grupa z Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu pod opieką ks. Roberta Kierbica dołączyła do grupy Świecie już 3 sierpnia wieczorem. Następnego dnia o godz. 6.00 w katedrze toruńskiej była sprawowana msza św. pod przewodnictwem ks. bpa Andrzeja Suskiego dla pielgrzymów z diecezji pelplińskiej i toruńskiej.

Po mszy św. wyruszyliśmy na szlak pielgrzymkowy. Nasza grupa liczyła 70 osób, której przewodnikiem był ks. Marek Bogusz. Po raz kolejny pielgrzymował z nami ks. Jerzy Zgoda i s. Hanna Kiedrowska – pallotynka z Rzymu. Czas pielgrzymki był niesamowitym czasem radości, pokory, przemienienia i wejścia w głąb siebie.

Codzienne modlitwy odmawiane z grupą (różaniec, nowenna do MB Nieustającej Pomocy, Godzinki ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny) umacniały nas jeszcze bardziej w wierze. Każdego dnia wsłuchiwaaliśmy się w konferencje głoszone przez księży, które pozwalały nam przemyśleć różne sprawy z naszego życia lub były wyjaśnieniem różnych życiowych pytań.

Każdego dnia czekała nas nowa przygoda, nowe osoby, nowi gospodarze (których serca są wielkie). Dzięki naszym dobrodziejom mieliśmy co jeść, pić i gdzie spać aby nabrać sił na kolejny dzień.

Pielgrzymowanie to nie tylko droga i modlitwa ale także pogodne wieczory i zabawy integracyjne. 8 sierpnia był wyjątkowy dla pielgrzymów, którzy szli z naszą grupą po raz pierwszy. Z naszej Parafii oficjalnie do grona pielgrzymów zostały

włączone: Emilia Chmiel, Oliwia Bielawa, Katarzyna Bilakiewicz i Renata Wróblewska.

Chcemy także podziękować księżom za trud, który włożyli w przygotowanie i prowadzenie grupy pielgrzymkowej, dziękujemy za cudowną atmosferę.

13 sierpnia o godz. 7.00 jako czwarta z wielu grup weszliśmy na Jasną Górę przed cudowny obraz. W tym samym dniu o godz. 11.30 mogliśmy po raz ostatni przeżyć razem ze wszystkimi pielgrzymami mszę św., która była celebrowana na wałach jasnogórskich. Po mszy mieliśmy jeszcze

chwilę aby pożegnać się z towarzyszami pątniczej drogi.

Dla mnie osobiście nie ma chyba lepszego spędzenia czasu, jak na pielgrzymce. Mogłam przeżyć ją po raz drugi ale na pewno nie ostatni, bo kto raz pójdzie do Matki Bożej, ten będzie tam powracał.

Zapraszam wszystkich chętnych do pielgrzymowania z nami w przyszłym roku.

Wiktoria Bernadetta Łęcka

GRUPY PARAFIALNE DZIAŁAJĄCE W NASZEJ MISJI

CHÓR PARAFIALNY - Czwartek, godz. 19.45

KOŁO KOBIET KATOLICKICH - Wtorek, godz. 10.30

ŻYWY RÓŻANIEC - 1. środa miesiąca, godz. 19.00

KOŁO PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA - 2. środa miesiąca, godz. 19.00

RUCH RODZIN SZENSZTACKICH - 3. środa miesiąca, godz. 19.00

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO - 4. środa miesiąca, godz. 19.00

KRĄG BIBLIJNY - Czwartek, godz. 17.00

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH - Czwartek, godz. 19.45

DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE „PORT” - Piątek, godz. 19.45

MODLITEWNA GRUPA WSPARCIA „WIECZERNIK” - Sobota, godz. 14.30

GRUPA MODLITEWNA „ŹRÓDŁO ŻYCIA” - Niedziela, godz. 19.30

GRUPA LEKTORÓW - kontakt z ks. Tomaszem 040/ 76 90 27 49

DOMOWY KOŚCIÓŁ - WSPÓLNOTA DLA MAŁŻEŃSTW I RODZIN

kontakt z księdzem Robertem 040/71663813

W MINIONYM CZASIE NA MIEJSCE WIECZNEGO ODPOCZYWANIA ODPROWADZILIŚMY:

+. Adam Bohlen, +. Janina Gerschewski, +. Daniel Schäfer, +. Klaus Chilla,
+. Gertruda Fabich, +. Mirosława Cebula, +. Andrzej Kaluza, +. Georg Darul,
+. Józefa Panitz, +. Wojciech Panasiewicz, +. Günter Dekier, +. Mariola Kundmüller,
+. Zenon Liszewski, +. Zdzisława Wandtke, +. Maja Damaszek.

DOBRY JEZU, A NASZ PANIE, DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE.

PIELGRZYMOWALIŚMY DO HANOWERU

W tym roku przypada jubileusz 300-lecia koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej koronami papieskimi. Miało to miejsce 8 września 1717 roku. Korony papieskie przesłał wówczas Ojciec Święty Klemens XI. Po raz pierwszy w historii tak ważne dla Kościoła wydarzenie dokonało się poza Rzymem.

Z okazji tego niezwykłego Jubileuszu w niedzielę 20 sierpnia br. ponad 80-osobowa grupa parafian z naszej Misji pod przewodnictwem ks. kan. Jacka Bystrona udała się na pielgrzymkę do kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej w Hanowerze, aby wraz z Maryją dziękować Bogu za jego niewypowiedziane miłosierdzie wobec polskiego narodu.

Uroczystości rozpoczęły się procesją ulicami hanowerskiej parafii. Na czele procesji niesiono ikonę Matki Bożej

Częstochowskiej. Wspólnie przebyta droga stanowiła wymowne świadectwo naszej wiary i miłości do Tej, która została nam dana przez Chrystusa za Matkę.

Po procesji, w kościele odprawiona została uroczysta, ubogacona piękną oprawą liturgiczną msza św., której przewodniczył Ojciec Paulin z Jasnej Góry. Po skończonej Eucharystii, w ogrodzie parafialnym oraz w salkach czekał na przybyłych pielgrzymów przygotowany posiłek. O godz. 15.00 wierni zgromadzili się w kościele aby uczestniczyć w Akademii Maryjnej. Był to wyjątkowy czas poświęcony Bogu, spędzony u stóp Jego i naszej Matki, która wskazuje na Chrystusa, wspiera w ludzkim wędrowaniu i koi tęsknoty serc. Po odprowadzeniu obrazu do kaplicy wyruszyliśmy w drogę powrotną do swych domów, pokrzepieni na duchu i wdzięczni Bogu za tak ubogaczająco spędzony czas.

78. ROCZNICA WYBUCHU II WOJNY ŚWIATOWEJ

W tym roku mija 78. rocznica wybuchu II wojny światowej, która zapoczątkowała terror i zniewolenie nie tylko Polaków, ale i innych nacji. II wojna światowa to największy, najkrwawszy i najtragiczniejszy konflikt zbrojny w historii świata. Pochłonął ok. 55 milionów ofiar. Trwał on 6 lat. Walki toczyły się w Europie, w Afryce, w Azji oraz na wielu morzach i oceanach świata.

W poniedziałek 4 września 2017 r., wspominając 78. rocznicę wybuchu II wojny światowej, uczciliśmy pamięć poległych w czasie działań wojennych, gromadząc się na terenie byłego niemieckiego obozu koncentracyjnego Neuengamme (KZ-Gedenkstätte Neuengamme). W uroczystości patriotyczno-religijnej wzięli udział przede wszystkim

potomkowie tych, którzy w obronie Ojczyzny złożyli największą ofiarę, oddając życie w walce o wolność i poszanowanie godności każdego człowieka, bez względu na pochodzenie, narodowość, kolor skóry czy wyznawaną religię. Modlitwę poprowadzili polscy księża pod przewodnictwem ks. kan. dr Jacek Bystron - proboszcz Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu. W uroczystościach wzięli udział: dr Detlef Garbe - dyrektor muzeum KZ Neuengamme, Konsul Generalny RP w Hamburgu p. Piotr Golema oraz wicekonsul Adam Borkowski, kombatancki, przedstawiciele organizacji niemieckich a także młodzież z polskich szkół oraz przedstawiciele Polonii. Złożono wiązanek kwiatów pod pomnikiem pomordowanych i zapalono świece.

NOWY ROK FORMACYJNY DOMOWEGO KOŚCIOŁA

Wsobotę 9.09.2017 r. w Szkole Sobotniej, rodziny z Domowego Kościoła obchodziły rozpoczęcie nowego roku formacyjnego 2017/18. Zebraliśmy się na Mszy św. celebrowanej przez naszego moderatora ks. Roberta Kierbica, który wygłosił do nas kazanie nawiązujące do tematu roku Ruchu Światło Życie – „Sługa Niepokalanej”, odnoszącego się do założyciela ruchu - Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego, który całe swoje życie oddał na służbę Niepokalanej Matce Kościoła – Maryi, Jej Synowi i odbudowie żywego Kościoła, zabiegając o życie wierne Ewangelii, w wolności i prawdzie.

Podczas Eucharystii 4 małżeństwa po dwuletniej formacji zadeklarowały swoje bycie we wspólnocie Domowego Kościoła. Wypowiedzieli słowa zobowiązania: *Pragniemy włączyć się do Domowego*

Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie i formować się według jego zasad. Kapłańskiemu błogosławieństwu towarzyszyło wręczenie zapalanej świecy – symbolu Chrystusa, naszego Światła i Życia.

Po Mszy św. przyszedł czas na wspólną agapę (uroczysty posiłek). Po długiej przerwie wreszcie mogliśmy wymienić się wrażeniami z wakacji. Swoją obecnością zaszczycił nas ks. proboszcz Jacek Bystron, który zawsze potrafi rozgrzać nasze serca podkreślając, jak ceni to, że jesteśmy tak liczną i prężną wspólnotą.

Po posiłku wysłuchaliśmy piętnastominutowej prelekcji na temat: „Ks. dr hab. Franciszek Blachnicki – człowiek wolny w czasach zniewolenia”, którą wygłosił 18 maja 2017 w Sejmie RP, podczas Sympozjum: dr hab. Mieczysław Ryba, prof. KUL.

W tym roku upłynęło 30 lat od śmierci ks. Blachnickiego, dlatego w łączności z całym Ruchem Światło Życie, którego DK jest częścią, będziemy starali się przybliżyć postać tego niezwykłego człowieka, często nazywanego prorokiem naszych czasów.

O statnią częścią spotkania była „godzina świadectw”. Małżeństwa, które przeżyły podczas minionych wakacji rekolekcje formacyjne dzieliły się swoimi przeżyciami. Trzeba dodać, iż udział w takich rekolekcjach jest jednym z 7 zobowiązań (elementów formacyjnych, zwanych też darami, które służą budowaniu jedności w małżeństwie i rodzinie), które małżeństwa wstępując do DK zobowiązują się praktykować. Pozostałe, to: codzienna modlitwa osobista (Namiot

Spotkania), regularne spotkanie ze słowem Bożym, codzienna modlitwa małżeńska, codzienna modlitwa rodzinna, reguła życia (systematyczna praca nad sobą).

W szeregach DK pojawiły się 4 nowe małżeństwa, które pragną zasmakować naszej drogi formacyjnej. Cieszymy się i serdecznie ich witamy. Zachęcamy również inne małżeństwa sakramentalne. Najlepszą okazją do zapoznania się z rodzinami Domowego Kościoła jest kawa, herbata i ciasto, organizowane przez nas w każdą trzecią niedzielę miesiąca w salce parafialnej przy kościele Mariähimelfahrt na Rahlstedt (Oldenfelder Str. 25), po Mszy św. o godz. 16:30. Serdecznie zapraszamy.

Anna i Jacek Zieliński

DZIEŃ DZIECKA UTRACONEGO

15 października obchodzony jest Dzień Dziecka Utraconego. Dlaczego 15 października? Bo tyle trwa ciąża poczynawszy od 1 stycznia. Dlaczego jest tak ważny? Bo nie ma chyba rodziny, w której nie zdarzyłoby się to nieszczęście, polegające na tym, że to rodzice odprowadzają swoje dzieci do bram wieczności a nie dzieci rodziców. Świat staje do góry nogami i wszystko ulega przewartościowaniu.

„Czas leczy rany” ... taki banał często powtarza się osobom, którym zmarło dziecko. Ma to być pocieszenie, a wychodzi zupełnie odwrotnie. Zamiast powtarzania słów, które nic nie wnoszą, lepsze jest milczenie, uścisk dłoni, przytulenie, ciepłe spojrzenie, współczujący uśmiech, a przede wszystkim modlitwa. Nie ma na to żadnej reguły, choć psychologia podaje ich mnóstwo.

Często słyszy się „minie parę lat, zapomnisz”. A zapomnienie to nie jest uleczenie. Kiedy się o czymś „zapomina” to zawsze może się również przypomnieć i to nie wiadomo w jakim niespodziewanym momencie. Poza tym czas nie jest osobą. A zatem czas nie przyjdzie do nas, żeby nas przytulić kiedy płaczemy, żeby wesprzeć życzliwym słowem, kiedy stoimy na krawędzi. Czas z nami nie będzie kiedy płaczemy, bo czas ucieka, ciągle jest go za mało. A my, kiedy cierpimy chcemy się zatrzymać.

Zamiast wszelkich nietrafionych pocieszeń, rodzice po stracie dziecka proszą o modlitwę, a Dzień Dziecka Utraconego jest między innymi po to, aby o tym przypomnieć naszym rodzinom, przyjaciołom, znajomym.

Wszelkie informacje dotyczące tego co dzieje się w związku z Dniem Dziecka Utraconego w innych miastach i miasteczkach znajdują się na stronie:

www.dlaczego.org.pl
www.mein-sternenkind.de

O. ADAM SZUSTAK W NASZEJ MISJI

Przez trzy dni: od soboty 23 września do poniedziałku 25 września 2017 r., gościliśmy w naszej parafii charyzmatycznego dominikanina o. Adama Szustaka. Przyjechał na zaproszenie Duszpasterstwa Młodych PORT oraz naszej misji, wygłosił konferencje i kazania zbliżające nas do Boga i drugiego człowieka. Wieczorne konferencje w sobotę i poniedziałek jak i niedzielne msze cieszyły się dużą popularnością. Na zakończenie każdy mógł nabyć książki i audiobooki o. Adama z których dochód został przeznaczony na fundację MALAK.

Adam Szustak OP to dominikanin, wędrowny kaznodzieja. Dzieli się Słowem Bożym wszędzie, gdzie to możliwe i z każdym, kto tego potrzebuje. O. Adam prowadził konferencję bardzo dynamicznie, jak zwykle językiem, który jest zrozumiały dla każdego, choć momentami ostry, a w swojej treści niezwykle szczery. Styl i narracja bardzo wciągają, aż trudno się oderwać,

Możemy jeszcze raz wysłuchać konferencji i nauk z tych dni, aby jeszcze bardziej pogłębić treści i wrócić do tego, co może nam pomóc w relacji do Boga i drugiego człowieka.

Zapraszamy do wysłuchania konferencji i kazań o. Adama na naszej stronie internetowej:

<http://www.pmk-hamburg.de/aktualnosci/1940-o-adam-szustak-w-pmk-w-hamburgu>

ŚLUBOWANIE PIERWSZOKLASISTÓW

Wsobotę 7 października 2017 roku od samego rana panowała świąteczna atmosfera w Sobotniej Szkole przy Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu. Uczniowie klas pierwszych ubrani w świąteczne stroje, udekorowana kaplica, s. Marta i p. Konrad grający na gitarach - to wszystko po to, aby pasowanie pierwszaków wypadło jak najbardziej uroczyste.

Wreszcie nadszedł moment długo oczekiwany. Ks. Robert Kierbic (w grupie porannej) i ks. Robert Elak (w grupie popołudniowej) powitali gorąco rodziców, nauczycieli i uczniów, a szczególnie serdecznie dzieci z klas pierwszych. Uczennica klasy trzeciej Martyna Staśkiewicz pięknie wyrecytowała wiersz dedykowany pierwszacom. Następnie uczniowie klas

pierwszych - z podniesionymi do góry dwoma palcami - ślubowali być dobrymi uczniami, godnie reprezentować swoją szkołę, swym zachowaniem i nauką sprawiać radość rodzicom i nauczycielom... Po ślubowaniu księża dokonali symbolicznego pasowania na ucznia wypowiadając słowa: "Pasuję Cię na ucznia", jednocześnie dotykając ołówkiem - jak czarodziejską różdżką - ramion każdego dziecka.

Podczas uroczystości poświęcone zostały ich tornistry i przybory szkolne, a każdy uczeń klasy pierwszej otrzymał "medal" od swojej wychowawczyni.

Ten dzień na długo pozostanie uczniom klas pierwszych w pamięci. Rodzicom gratulujemy tak wspaniałych pociech, a pierwszacom życzymy wielu sukcesów w szkole.

Anna Adamiak

WAKACJE DLA DZIECI W POZNANIU

Wpiątek 21 lipca 2017 r. po mszy św. odprawionej przez Ks. Proboszcza wyruszyła grupa 45 dzieci pod opieką s. Marty i opiekunów: p. Haliny, p. Katarzyny, p. Agnieszki, p. Hanny i p. Barbary do Poznania na wakacyjny wypoczynek. Tego samego dnia byliśmy w Rogalowym Muzeum, gdzie dzieci mogły poznać i samemu zrobić marcińskie rogałe, które dzięki św. Marcinowi są popularne w tym regionie Polski.

Następnego dnia wyruszyliśmy do parku linowego, by tam sprawdzić swoją kondycję. Potem czekał nas smaczny grill, na który zaprosiły nas Siostry Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi pracujące w Poznaniu. Było bardzo radosne spotkanie, uczestniczyliśmy we mszy św. w kaplicy sióstr i mogliśmy poznać przedszkole, w którym siostry pracują. Siostry obdarzyły nas życzliwością, radością i rogalikami,

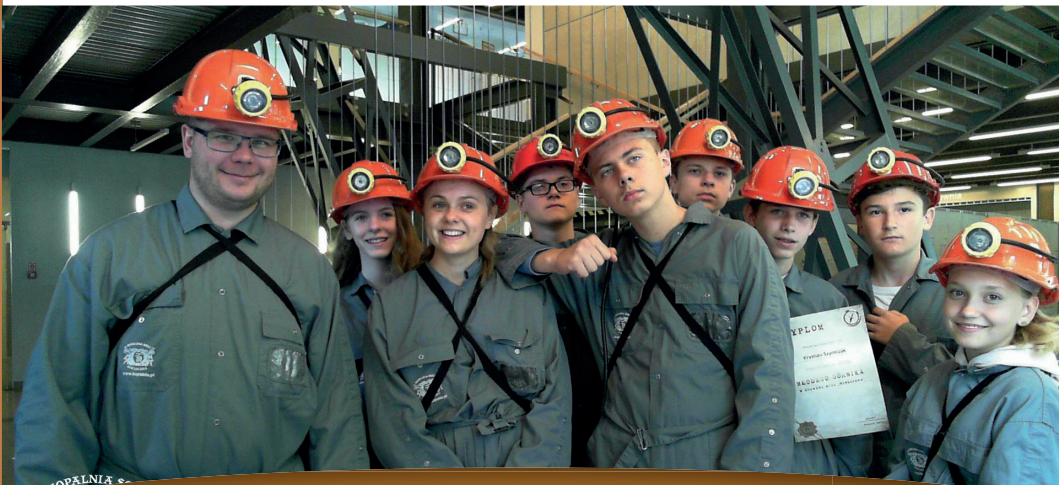
które same dla nas upiekły. W niedzielę pojechaliśmy do Kórniku by zobaczyć piękny zamek, ławeczkę upamiętniającą miejsce urodzin polskiej poetki Wisławy Szymborskiej - laureatki Nagrody Nobla i popłynąć statkiem. Następnego dnia razem z przewodnikiem p. Jackiem wyruszyliśmy do katedry poznańskiej, aby zobaczyć gdzie zaczynała powstawać Polska. Zobaczyliśmy koziółki poznańskie i inne ważne miejsca w Poznaniu. A we wtorek ruszyliśmy do Biskupina, Gniezna i na Pola Lednickie, gdzie po mszy św. sprawowanej przez ks. Roberta z naszej Misji przeszliśmy przez bramę w kształcie ryby, aby w ulewnym deszczu odnowić swój chrzest św. W czwartek pojechaliśmy do Lichenia poznając historię objawień i łaskami słynący obraz Matki Bożej Licheńskiej. Tego dnia dołączył do naszej grupy ks. Julian, który przyjeżdża też czasami do naszej Misji. Dużym wezwaniem było wejście na wieżę

widokową liczącą 762 stopnie schodów, ale potem widoki były piękne. Mogliśmy poznać miasteczko Western, zwyczajnie pokazane w przedstawieniach, akrobatykę na koniach... Wielkie wrażenie zrobiło na dzieciach największe widowisko historyczne w Polsce, gdzie 400 aktorów – wolontariuszy przy użyciu niesamowitych efektów specjalnych i pirotechnicznych, ukazało widzom podróż po historii Polski od Lecha, Czecha i Rusa do Solidarności i Jana Pawła II. Korzystaliśmy także z atrakcji sportowych i innych: termy maltańskie, górska kolejka,

tor saneczkowy, pontony, byliśmy w ZOO, w kinie na filmie „Mała, wielka stopa”; była też dyskoteka.

Dzieci bardzo cieszyły się z wyjazdu. Trzeba nadmienić, że wyjazd szkolny był współfinansowany - za pośrednictwem Fundacji Wolność i Demokracja - ze środków Senatu RP w ramach sprawowania opieki Senatu RP nad Polonią i Polakami za granicą. Dziękujemy wspaniałym opiekunom i wszystkim, którzy pomagali, aby ten czas był pełen radości i wypoczynku.

Uczestniczka

WAKACYJNY WYJAZD DO ZAKOPANEGO

Młodzież z naszej hamburskiej Misji uczestniczyła w dniach 24-30.07.2017 r. w wyjeździe rekreacyjnym do Zakopanego i okolic pod opieką ks. Tomka.

W drodze do Zakopanego, młodzi zatrzymali się w sanktuarium św. Jacka w Legnicy. Każdy dzień wyjazdu rozpoczynała wspólna Eucharystia, a następnie według planu udawaliśmy się w

zaplanowane miejsca. I tak swoją przygodę rozpoczęliśmy od wyjazdu do Energylandii, gdzie na 26 hektarach powstał największy w Polsce "Park rozrywki". Młodzież prawie przez cały dzień miała możliwość wyszaleć się na rollercoasterach, karuzelach i innych atrakcjach znajdujących się w tym parku. W drodze powrotnej do Zakopanego zatrzymaliśmy się w Wadowicach, aby

nawiedzić Bazylikę, w której został ochrzczony św. Jan Paweł II i za jego przyczyną pomodlić się w naszych intencjach.

Wkolejnym dniu zaplanowaliśmy wyprawę na górskie szlaki z przewodnikiem PTTK. Udaliliśmy się Doliną Kościeliską w kierunku Wąwozu Kraków, a następnie do jaskini Smocza Jama, z której powędrowaliśmy do schroniska Ornak. W tym dniu także uczestniczyliśmy w grze miejskiej w Zakopanym, gdzie trzeba było wykazać się umiejętnością posługiwania się danymi lokalizacyjnymi aby odnaleźć ukryte zadania. Na sam koniec dnia udaliśmy się do parku wodnego, aby nabrać sił podczas wodnych kąpeli do następnego dnia.

Następnego dnia udaliśmy się do Krakowa, aby wraz z przewodnikiem poznać to przepiękne miasto. Najpierw zwiedzanie zaczęliśmy od Centrum Jana Pawła II, następnie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia na Łagiewnikach, a później przepiękny Wawel z dzwonem Zygmunta i kryptami królewskimi oraz niepowtarzalny rynek, pod którym ukryte jest w podziemiach muzeum.

Piątkowy dzień spędziliśmy na zwiedzaniu kopalni we Wieliczce, gdzie zamieniliśmy się w młodych górników, których zadania w podziemnych korytarzach wyznaczał

Sztygar Greg. Trzeba było wykazać się i siłą, i umiejętnością, i sprawnością aby rozwiązać czekające na nas zadania. Aby rozruszać się co nieco, to w drodze powrotnej do Zakopanego wjechaliśmy do "Jump Parku" na trampolinowe szaleństwo.

Wsobotni dzień czekały nas nie lada niespodzianki. Najpierw wjazd na Gubałówkę kolejką PKL, a następnie "Adventure Park" z mnóstwem atrakcji m.in. parkiem linowym, ścianą wspinaczkową, skokiem z 14 m wieży oraz Paintbalem, gdzie trzeba było wykazać się umiejętnością strzelania do przeciwników z drużyny. Po rozrywce zjechaliśmy kolejką z Butorowego Wierchu i udaliśmy się do Sanktuarium na Krzeptówkach, aby chwilę spędzić tam na modlitwie.

Wczasie naszej podróży mieliśmy możliwość poznać trochę kultury góralskiej, zasmakować prawdziwych oscypków, zażyć kąpeli termalnych, pograć w kręgle zwiedzić chociaż część zimowej stolicy Polski, a przede wszystkim podziwiać piękno tych regionów Podhala.

Dziękujemy wszystkim za możliwość zorganizowania tego pięknego i obfitego w wydarzenia wyjazdu, a Panu Bogu należą się dzięki za Jego opiekę i piękną pogodę.

PIELGRZYMKA DO FATIMY

Grupa 42 pielgrzymów pod przewodnictwem duchowym ks. Tomasza oraz sióstr ze Zgromadzenia Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi - Matki Jolanty i siostry Marty, wyruszyła spod kościoła parafialnego naszej Misji Katolickiej na trasę 12-dniowej pielgrzymki. Nad całością naszej podróży od jej samego początku czuwał pilot p. Tomasz Jaworski wraz z ekipą dwóch doświadczonych kierowców: p. Wojciecha i p. Mariusza.

Pierwszy i ostatni dzień naszej wyprawy pielgrzymkowej to najdłuższe etapy po 1125 km. Ale już drugi dzień pielgrzymowania, po przejechaniu ok. 500 km, zaprowadził nas do Carcassonne gdzie mogliśmy zobaczyć średniowieczne miasto i warownię. Przed wieczorem dotarliśmy do następnego celu pielgrzymki - Lourdes.

Następny dzień pełen był duchowych uniesień. Rozpoczęliśmy go mszą św. po polsku w Grocie objawień. Późniejsza Droga krzyżowa prowadzona przez ks. Tomasza umożliwiła duchowe i fizyczne przeżycie męki Pańskiej, a dalszy czas minął na zwiedzaniu miejsc upamiętniających życie św. Bernadetty Soubirou.

Czwartego dnia udaliśmy się do Oviedo w Hiszpanii, gdzie w skarbcu Bazyliki jest przechowywana chusta (sudorium), w którą była zawinięta głowa Pana Jezusa. Przed południem wyruszyliśmy w długą drogę do Santiago de Compostela, celu wielu strudzonych pieszych pielgrzymów, z przepiękną Bazyliką św. Jakuba Apostoła i jego grobem.

Dalsza część pielgrzymowania to Fatima i cudowne trzy dni w miejscu objawień Matki Boga. Każdego dnia uczestniczyliśmy w procesjach różańcowych ze świecami, a

pierwszego dnia pięciu panów z naszej grupy osobiście brało udział w niesieniu figury Materki Fatimskiej oraz krzyża procesyjnego. Dla każdego były to wspaniałe i cudowne przeżycia.

Wmiędzy czasie pobytu w Fatimie udaliśmy się na autokarowy wyjazd do Lizbony. Odwiedziliśmy także Coimbrę.

Zżalem opuszczaliśmy Fatimę, ale Rozmodleni i pełni ducha Bożego udaliśmy się do Madrytu, a następnie po noclegu w Guadalajara, dotarliśmy do bazyliki w Saragossie, a po przebyciu ok. 200 km, przybyliśmy do Sanktuarium Maryjnego w Montserrat z cudowną figurą Czarnej Madonny.

Wprzedostatnim dniu nasza pielgrzymka udała się do Ars we Francji, gdzie uczestniczyliśmy we mszy św. za naszych kapłanów Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu, za wstawiennictwem św. Jana Marii Vianney'a.

Dzięki niech będą Bogu Najwyższemu i Przenajświętszej Panience za przewspaniałą i pełną wrażeń duchowych i poznawczych pielgrzymkę do uświęconych miejsc we Francji, Hiszpanii i Portugalii. Dziękujemy jako pielgrzymi Polskiej Misji Katolickiej ks. proboszczowi kan. Jackowi Bystronowi za zorganizowanie tej przepięknej pielgrzymki. Szczęść Boże !!!

Piotr Zwatrzko

BYLIŚMY W SCHÖNSTATT

Wdniach 6-8.10.2017 r. udaliśmy się 9-osobową grupą do Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej w Schönstatt, do Matki Bożej Królowej Różańca Świętego z pierwszego aktu założycielskiego o. Józefa Kentenicha w dniu 18.10.1914 r. Następnego dnia po przyjeździe, czyli 7 października o godz.

10.00 zgromadziliśmy się w Sanktuarium Matki Bożej, aby duchowo łączyć się w modlitwie z wiernymi modlącymi się w tym dniu w "Różańcu do Granic". W naszej modlitwie brało udział około 100 osób. Całe to spotkanie uświetniła swym śpiewem rodzina Koperla z Berlina.

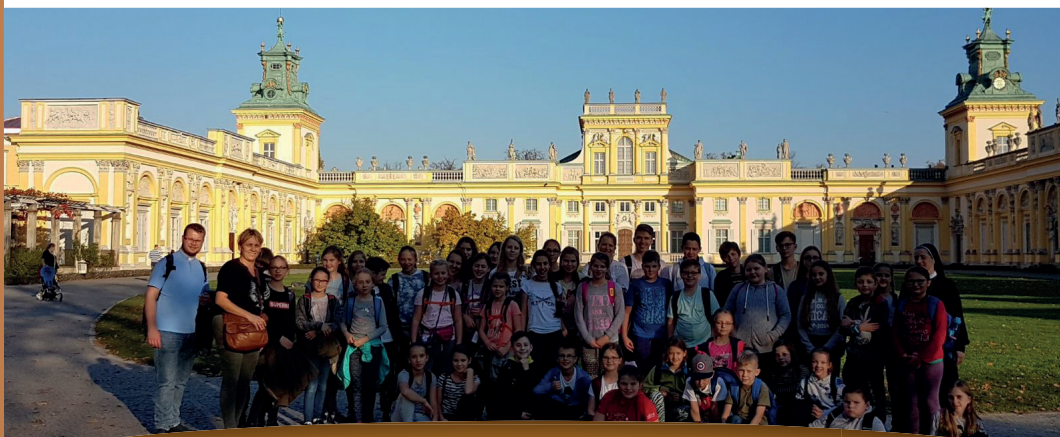
Po modlitwie udaliśmy się wszyscy do Büberhaus, gdzie nastąpiło przywitanie wszystkich pielgrzymów oraz księdza opiekuna z Dortmundu. Następnie obejrzelśmy film pt. "Niebo dotyka ziemię".

Popołudniu zebraliśmy się wszyscy na modlitwie w kościele p.w. Trójcy Świętej, gdzie znajduje się grób o. Józefa Kentenicha. Następnie odprawiona została Msza św., w której 11 osób - w tym 4 z Hamburga - przyjęły „przymierze miłości” z Maryją, na wzór przymierza zawartego przez pierwsze pokolenie członków w 1914 roku. W ten historyczny dla Ruchu akt włącza

się każdy - należący do jego wspólnoty. Uroczystości w tym dniu zakończyły się spotkaniem w kaplicy o. Kentenicha, w której często celebrował on Mszę św.

Następny dzień rozpoczęliśmy o godz. 7.00 udziałem we Mszy św. Po śniadaniu i niekończących się rozmowach z Siostrą Elwirą - opiekunką polskojęzycznych grup Ruchu Rodzin Szentsztackich w Schönstatt, udaliśmy się w drogę powrotną do Hamburga. Wszyscy wróciliśmy z naszej pielgrzymiej wędrówki szczęśliwi, zadowoleni i napełnieni mocą Ducha Świętego. Bogu niech będą dzięki!

Hanna Drojecka

NASZA WYPRAWA DO WARSZAWY

W dniach od 15-20 października 2017 r. grupa 45 dzieci w wieku od 8 do 16 lat pod opieką s. Marty, ks. Tomka, p. Beaty i p. Ani wyruszyła do Warszawy. Towarzyszyło nam wielkie wzruszenie, ponieważ niektórzy po raz pierwszy albo po długim czasie mieli zawitać w naszej stolicy.

Wczesnym rankiem w poniedziałek przybyliśmy szczęśliwie do słonecznej Warszawy, na miejsce naszego noclegu do "Hostelu Praga". Po śniadaniu - nie tracąc czasu - wyruszyliśmy na Żoliborz do muzeum bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Opowieść naszego przewodnika o życiu i śmierci Błogosławionego wywarła na nas wielkie wrażenie.

Po mszy św. w kaplicy przy muzeum oraz po obiedzie w pięknej restauracji na Starym Mieście udaliśmy się do Wilanowa. W godzinach wieczornych wyruszyliśmy do Pałacu Kultury i Nauki - 237 metrowego drapacza chmur, gdzie z 30. piętra tarasu widokowego mieliśmy możliwość podziwiać piękną panoramę Warszawy. Pełen wrażeń dzień zakończyliśmy w Jump House w centrum zabaw i trampolin, gdzie mieliśmy okazję rozładować naszą niespożytą energię.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy wczesnym rankiem mszą św. w Bazylice NSPJ, a następnie udaliśmy się na spotkanie z naszą przewodniczką na Stare Miasto. Przewodniczka w bardzo ciekawy i przystępny sposób zapoznała nas z urokami Warszawy, jakimi były: Rynek Starego Miasta, Kolumna Zygmunta, Barbakan, Pomnik Małego Powstańca, Pomnik Adama Mickiewicza, Pomnik Nieznanego Żołnierza, Pałac Prezydencki, Warszawska Syrena, Plac Zamkowy i Zamek Królewski, który urzekł nas swoim przepychem, przepięknymi komnatami oraz ogromną, wspaniałą salą balową. Popołudnie natomiast spędziliśmy w Centrum Nauki Kopernik, gdzie można było nie tylko oglądać ale przeprowadzać eksperymenty na poszczególnych stanowiskach.

W trzecim dniu naszego pobytu w Warszawie udaliśmy się do Łazienek Królewskich - letniej rezydencji króla Stanisława Augusta. Mieliśmy możliwość zobaczenia Pałacu na Wodzie, Białego Domku, Belwederu, Chińskiego Ogrodu, Pomnika Chopina. Spacerowaliśmy po

magicznych i niezwykłych ogrodach, gdzie dużą frajdę sprawiły nam wiewiórki wskakujące nam na kolana i jedzące z ręki. Nie był to koniec naszych wrażeń tego dnia, przed nami wycieczka na Stadion Narodowy. Mieliśmy szansę poczuć się jak kibice sprawdzając niezwykłą akustykę stadionu, zwiedzić wiele pomieszczeń, a nawet szatnię w której do meczów przygotowywali się Cristiano Ronaldo czy Robert Lewandowski. Wieczorem obejrzelśmy film "Emotki" w kinie w pięknym Centrum Handlowym Warszawy "Złote Tarasy".

Ostatni dzień naszej podróży spędziliśmy w Niepokalanowie - miejscu oddanym Niepokalaney na jej wyłączną własność. Mszę św. ks. Tomek celebrował w najstarszym budynku klasztorным, starej drewnianej kaplicy, obecnie sanktuarium św. Maksymiliana. Mieliśmy możliwość zobaczyć pierwszą celę św. Maksymiliana. Zwiedziliśmy Muzeum św. Maksymiliana, Muzeum Straży Pożarnej. W sali teatralnej pod ołtarzem polowym zobaczyliśmy Misterium Męki Pańskiej. Z uśmiechem na twarzach, pełni wrażeń i przepięknych świeżych jeszcze obrazów z naszej super wycieczki wsiedliśmy do autobusu, by kolejnego dnia rano szczęśliwie powitać rodziców i Hamburg. Należy nadmienić, że nasz wyjazd szkolny był współfinansowany - za pośrednictwem Fundacji Wolność i Demokracja - ze środków Senatu RP w ramach sprawowania opieki Senatu RP nad Polonią i Polakami za granicą. Serdecznie za wszystko dziękujemy.

Anna Kucharczyk

CO SIĘ U NAS DZIAŁO W MINIONYM CZASIE?

ZAKOŃCZENIE ROKU FORMACYJNEGO DOMOWEGO KOŚCIOŁA

W niedzielę 9.07.2017 r. w kościele św. Eryka w Hamburgu została odprawiona przez ks. Roberta Kierbica msza św. z udziałem i w intencji rodzin Domowego Kościoła. Ciąg dalszy spotkania rodzin odbył się w lesie w Witzhaver-Viert. Była to ostatnia okazja przed wakacjami, aby spotkać się w takim gronie, porozmawiać, pośmiać i pobawić, ale również powspominać wydarzenia minionego roku formacyjnego.

PODZIĘKOWANIE ZA DARY NA RZECZ BEZDOMNYCH

Serdeczne słowa podziękowania kierujemy pod adresem naszych Parafian, którzy odpowiedzieli na prośbę o zbiórkę odzieży dla bezdomnych ze Schroniska im. św. Brata Alberta. Akcja ta odbiła się tak dużym echem wśród parafian, że zebranymi darami podzieliliśmy się także z bezdomnymi odwiedzającymi Bahnhofsmision w Hamburgu. Składamy serdeczne podziękowania wszystkim ofiarodawcom, a szczególnie Pani Palczyńskiej i Pani Adamkiewicz za przeprowadzenie tej zbiórki. Bóg zapłać.

MARSZ DLA ŻYCIA W BERLINIE

W sobotę 16.09.2017 r. odbył się w Berlinie 13 raz z rzędu Marsz dla Życia, imponujące, bardzo ważne wydarzenie dla Berlina ale i całych Niemiec, stanowiło z pewnością dla policji ogromne wyzwanie. Wzięło w nim udział 7.500 osób z Niemiec i reszty Europy. 48. osobowa grupa z naszej Misji i nie tylko, która wróciła z Berlina była bardzo pozytywnie zaskoczona nienaganną organizacją wydarzenia. Należy podkreślić, że demonstracja prowadzona była w miarę możliwości bez zakłóceń. Nie doszło do żadnego większego incydentu pokrywającego się z lewicowymi i autonomicznymi kontrdemonstracjami, przede wszystkim ze względu na doskonałą pracę policji. Następny marsz dla Życia ma się odbyć w sobotę, 22.09.2018.

Iwona Mühlheim

JESIENNE SPOTKANIE RADY PARAFIALNEJ

W czwartek 12.10.2017 r. o godz. 20.00 odbyło się w kolejne spotkanie Rady Parafialnej. Na początku proboszcz Misji powitał wszystkich przybyłych i rozpoczął spotkanie modlitwą. Następnie przedstawił nowego kapłana w naszej Misji, ks. Roberta Elaka pochodzącego z diecezji pelplińskiej, który rozpoczął pracę w naszej parafii od 1 września br. Ks. Robert w kilku zdaniach przedstawił się zebranym i zapoznał się z obecnymi na spotkaniu członkami Rady Parafialnej. W zebraniu Rady brała udział również s. Katarzyna Oleksiej, która z dniem 20 września br. objęła obowiązki siostry przełożonej we wspólnocie naszych sióstr zakonnych.

Następnie rozpoczęło się spotkanie, na którym poruszano aktualne sprawy Misji. Omawiano również sprawę czekających nas na wiosnę wyborów nowych członków do Rady Parafialnej. Zebranie specjalnej grupy roboczej przygotowującej te wybory odbędzie się 10 listopada br.

SPOTKANIE ANIMATORÓW GRUP PARAFIALNYCH

Dnia 5.10.2017 r. po mszy św. wieczornej odbyło się w Domu Parafialnym spotkanie osób, które prowadzą grupy parafialne w naszej Misji. Przybyli niemal wszyscy animatorzy grup, które przyczyniają się do ożywiania życia religijnego w naszej parafii.

Była obecna również nowa przełożona naszych Sióstr – s. Katarzyna Oleksiej, która jest animatorką Kół Żywego Różańca. Ksiądz Proboszcz podziękował wszystkim za pracę na rzecz „Królestwa Bożego” w tych małych przyparafialnych grupach. Podziękował za wsparcie, jakie ma w animatorach niektórych grup. Zwrócił też uwagę na kilka spraw, które powinno się usprawnić, aby nie dochodziło do kłopotliwych i nieoczekiwanych sytuacji.

DZIEŃ PAPIESKI W NASZEJ MISJI

W niedzielę 22.10.2017 r. przypadała kolejna, już 39. rocznica inauguracji pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II. Obchodzony z tej okazji w naszej Misji „Dzień Papieski” pozwolił na refleksję nad wielkim dziedzictwem św. Jana Pawła II. Na sumie parafialnej o godz. 11.00 zostały wprowadzone relikwie I stopnia św. Jana Pawła II. Od tego dnia będą one wystawiane do publicznej czci w święta i uroczystości, w których wspominać będziemy św. Jana Pawła II. Przy wyjściu z kościoła można było złożyć ofiarę na Fundację Jana Pawła II i zaopatrzyć się w najnowsze książki o św. Janie Pawle II. Natomiast po mszy św. o godz. 15.00 odbyło się na sali parafialnej spotkanie członków i sympatyków Koła Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II, podczas którego obejrzano film z jubileuszu 35-lecia działalności Fundacji. Składamy słowa podziękowania i serdeczne „Bóg zapłać” wszystkim ofiarodawcom za złożone ofiary. Zostaną one przekazane w najbliższym tygodniu na konto Fundacji Jana Pawła II w Rzymie.

100-LECIE RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

W sobotę 16 września 2017 r. z okazji 100-letniej rocznicy powstania wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej, założonego przez św. Maksymiliana Kolbe w Niepokalanowie odbyło się spotkanie Małych Rycerzy Niepokalanej.

Również w naszej Szkole Sobotniej jest grupa Małych Rycerzy Niepokalanej, która postanowiła włączyć się w uroczystości tu w Hamburgu. Rodzice dzieci z tej wspólnoty razem z s. Martą przygotowali dla wszystkich dzieci w szkole specjalną zakładkę z cudownym medalikiem Niepokalanej i wezwaniem "Cały jestem Twój Maryjo".

Dzieci z Rycerstwa podczas ostatniej lekcji w szkole rozprowadzały te zakładki we wszystkich klasach, zachęcając, by Maryja towarzyszyła każdemu dziecku w jego życiu. Podczas Mszy św. o godz. 12.00 jedna z rycerek

w imieniu całej wspólnoty oddała w ręce Maryi: Ks. Proboszcza, wszystkich kapłanów, siostry zakonne, nauczycieli, rodziców, dzieci, młodzież i wszystkich współpracowników szkoły, a po śpiewie piosenki "Cały jestem Twój Maryjo" została odczytana modlitwa jubileuszowa z racji tej uroczystości. Po Mszy św. czekała nas jeszcze niespodzianka. Ojciec jednej z rycerek przygotował na tę okazję tort urodzinowy. Wszyscy radowali się z tak wspaniałej uroczystości.

Część rycerzy wyruszyła razem z ks. Tomkiem i s. Martą do Niepokalanowa w czasie ferii jesiennych. Tam, w czasie Mszy św. odprowadzanej w kaplicy św. Maksymiliana, dziękowaliśmy Maryi za opiekę nad Rycerzami Niepokalanej i za wspólnotę w naszej Szkole Sobotniej.

DUSZPASTERSTWO POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ W HAMBURGU

przy kościele św. Józefa, HH-Altona

(często nazywany kościołem na St. Pauli - na Reeperbahn)

PROBOSZCZ Ks. kan. dr Jacek BYSTRON	040	18 037 391
Ks. mgr Robert KIERBIC	040	71 663 813
Ks. mgr lic. Robert ELAK	0 157	81747312
Ks. mgr Tomasz SZCZEŚNIAK	040	76 902 749
SIOSTRY WSPÓLNEJ PRACY	040	75 062 074

MSZE ŚWIĘTE W KOŚCIELE ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Grosse Freiheit 41, HAMBURG - ALTONA - ST. PAULI

NIEDZIELA

W CIĄGU TYGODNIA

8.00		Poniedziałek	19.00
9.30		Wtorek	10.30
11.00	SUMA PARAFIALNA	Środa	19.00
15.00	DLA DZIECI	Czwartek	8.30 i 19.00
18.30		Piątek	8.30 i 19.00

MSZE ŚWIĘTE W INNYCH KOŚCIOŁACH W SOBOTY I NIEDZIELE W HAMBURGU

SOBOTA 12.00 i 16.00 (w roku szkolnym) Kaplica St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33

SOBOTA 18.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 12.30 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche, Oldenfelder Str. 25

NIEDZIELA 20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche, Tannenweg 24a

4. NIEDZIELA MIESIĄCA 16.30 HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche,
Edith-Stein-Platz 1

MSZE ŚWIĘTE W DZIELNICACH HARBURG-NEUGRABEN

Duszpasterz: ks. mgr lic. Rafał Wasielewski tel. (+49) 40 / 76118211

- HH-Harburg - Reeseberg 10, niedziela, g. 8.30 i wtorek g. 19.00

- HH-Neugraben - An der Falkenbek 10, niedziela, g. 12.30 i środa g. 19.00

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

Przed rozpoczęciem i w czasie każdej Mszy Świętej
oraz dodatkowo w każdy Pierwszy Piątek miesiąca od godziny 18.00

BIURO PARAFIALNE

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

tel. 040 31 00 40 fax: 040 18 01 64 53 email: biuro@pmk-hamburg.de
www.pmk-hamburg.de

Godziny otwarcia biura:

Poniedziałek 9.00 - 12.30

Wtorek 9.00 - 12.30 / 14.00 - 16.00

Środa 9.00 - 12.30

Czwartek 9.00 - 12.30 / 15.00 - 18.00

Piątek 9.00 - 12.00

Biblioteka parafialna:

II i IV Niedziela miesiąca 10.30 - 12.30

Pomoc psychologiczno-socjalna:

Wtorek godz. 16.00 - 19.00

Poradnia rodzinna:

Poniedziałek godz. 17.00 - 19.00

Grupy Anonimowych Alkoholików:

015110444544

Punkt informacyjno- kontaktowy

NABOŻEŃSTWA

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

- Czwartek i Piątek od godz. 18.00

DO ŚW. JÓZEFA:

- Wtorek - po Mszy św. o godz. 10.30

DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:

- Środa - godz. 18.45

DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO:

- Piątek - godz. 18.45

1. CZWARTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- O powołania kapłańskie i zakonne

1. PIĄTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- do Najświętszego Serca Pana Jezusa

1. SOBOTA MIESIĄCA:

- po Mszy świętej wieczornej - do
Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

13-GO DNIA MIESIĄCA:

- (od maja do października) po Mszy świętej
wieczornej - Nabożeństwo fatimskie

PARAFIALNA SZKOŁA SOBOTNIA

St. Ansgar Schule - Burgerweide 33

Religia - Język polski - Historia

dzieci od lat 5 do 14 lat

SOBOTA: godz. 9.30 - 12.30 lub godz. 13.30 - 16.30

TERMINARZ ZAJĘĆ SZKOŁY SOBOTNIEJ ZNAJDUJE SIĘ NA STRONIE INTERNETOWEJ

PUNKT KATECHETYCZNY - NAUKA RELIGII - PONIEDZIAŁEK

HH-Nettelburg - Neu Allermöhe - St. Edith-Stein-Kirche, HH-Edith-Stein-Platz 1

- klasy 0-1 g. 16.30 - 17.00

- klasa 2 g. 17.00 - 17.30

- klasa 3 g. 17.30 - 18.15

- klasy 4-5 g. 16.30 - 17.15

- klasy 6-8 g. 17.15 - 18.00

DZIECI PRZEDSZKOLNE - od 3 do 5 lat niedziela godz. 15.00 - Msza święta

- kościół Św. Józefa Große Freiheit 41 - po Mszy świętej krótka katecheza dla dzieci

PO CO ZAMAWIAĆ WY POMINKI?

Czym są owe wypominki? Po co je mamy zamawiać? Jaki jest cel ich wygłaszania?

Otóż, wypominki są modlitwą za zmarłych z naszych rodzin: rodziców, krewnych, przyjaciół, współmałżonków, dzieci. Modlitwa ta odmawiana jest codziennie przez oktawę uroczystości Wszystkich Świętych lub też raz w tygodniu przez okres całego roku. Wypominki to wymienianie imion i nazwisk zmarłych połączone z modlitwą, czy to różańcową, czy inną żałobną.

Skąd wzięła się ta modlitwa? Odpowiedź spota jest na Piśmie Świętym i na czcigodnej Tradycji Kościoła, który modli się za tych, którzy zakończyli już doczesne pielgrzymowanie. Ich dusze, które są w rękę Boga, mogą potrzebować naszego wsparcia modlitewnego, by pomóc im w ich zbawieniu. To jest także swoista współpraca dwu Kościołów – Kościoła pielgrzymującego – nas, którzy idziemy przez ziemię – z Kościołem triumfującym – tymi, którzy przeszli już do wieczności.

Po co zamawiać wypominki? W naszej kulturze i wierze jest wielki szacunek i cześć dla przodków, dla zmarłych. Miłością i szacunkiem otaczamy ich groby: wystawiamy piękne, monumentalne pomniki z kamienia, który jest trwały i mocny jak nasza miłość i pamięć o zmarłych. Stawiamy kwiaty jako wyraz naszej miłości, zapalamy znicze jako symbol naszej pamięci. I to jest to wszystko, co czynimy dla uczczenia naszych zmarłych w sposób materialny.

Ale... obok tego jest także to, co jest wyrazem naszej miłości dla tego, co duchowe! Tym jest Msza Św. – bezkrwawa Ofiara Pana Jezusa składana na ołtarzu za zmarłych w dzień ich urodzin, imienin, rocznicę śmierci, modlitwa wypominkowa zanoszona za zmarłych w swojej parafii oraz codzienna nasza modlitwa za zmarłych: pacierz, Różaniec czy Koronka do Bożego Miłosierdzia. Po co wypominki? Bo to nasz duchowy obowiązek, to wyraz naszej miłości do tych, których kochamy. To także swoista spłata długu wobec tych, którzy uczyli nas modlitwy oraz miłości do Pana Boga, Kościoła Świętego.

Módlmy się za naszych zmarłych, niech obok zewnętrznych wyrazów naszej miłości i pamięci obecny będzie także aspekt duchowy – modlitwa, która nie jest widoczna dla oczu ciała, ale pomocna potrzebującej duszy.

źródło: ks. Paweł Kłys, *Idziemy* nr 44 (476),
2 listopada 2014 r.

Kartki na wypominki w naszej Misji są wyłożone w kościele przy wyjściu. Można je zabrać ze sobą i oddawać w następnych dniach po Mszy św. lub w biurze parafialnym.

Prosimy, aby imiona i nazwiska zmarłych wypisywać bardzo starannie-czytelnie, oraz by zaznaczyć, w którym kościele wypominki mają być czytane.

WAKACYJNE WYJAZDY W POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ W HAMBURGU

